Lieta Nr.133056415
Lietvedības Nr.104AA-0160-16/28

SPRIEDUMS
Rīgā 2016.gada 14.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente D.Dumbre,
tiesneši Z.Lagzdiņa un G.Stūris
izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 26.oktobra spriedumu, un

konstatēja

Rīgas pašvaldības policijas inspektors S.Morgunovs 2015.gada 27.martā sastādīja /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. ZV 176306, kurā norādīja, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli Jaguar, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Rīgā, pa A.Čaka ielu no Artilērijas ielas, virzienā uz Matīsa ielas pusi, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate un nav veikta īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, ar ko nav ievērots likuma "Ceļu satiksmes likums" 18.panta 2.punkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{24} panta pirmajā un otrajā daļā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora K.Nazarova 2015.gada 28.aprīļa lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. ZV 176306 /pers. B/ uzlikts naudas sods 110 *euro* apmērā par Ceļu satiksmes likuma 16.panta piektās daļas un 18.panta 2.punkta pārkāpšanu, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{24} panta pirmajā un otrajā daļā.

Nepiekrītot lēmumam, ar kuru uzlikts naudas sods, /pers. B/ to apstrīdēja.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2015.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1289 2015.gada 28.aprīļa lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. ZV 176306, ar kuru /pers. B/ uzlikts naudas sods 110 *euro* apmērā, atstāts negrozīts.

Par minēto policijas lēmumu /pers. B/ iesniedza sūdzību tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 26.oktobra spriedumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2015.gada 19.jūnija lēmums Nr.1289 atstāts negrozīts, bet iesniegtā sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesas ieskatā, /pers. B/, vadot transportlīdzekli, kuram noteiktajā termiņā nebija veikta valsts tehniskā apskate, kā arī nebija saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē un nebija veikta obligātā apdrošināšana, apdraudēja ceļu satiksmes drošību un neievēroja ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības, līdz ar to viņa darbībās konstatējamas visas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{24} panta pirmajā un otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka iestādes lēmumā pierādījumi ir novērtēti pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, tas ir, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pantam.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai pirmās instances tiesa nekonstatējusi, tāpat nekonstatējusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai.

Par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 26.oktobra spriedumu /pers. B/ (turpmāk tekstā arī – sūdzības iesniedzējs) iesniedzis apelācijas sūdzību.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pirmās instances tiesa, pieņemot lēmumu, nav izvērtējusi Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās apdrošināšanas likuma 3.panta 2.daļu, uz ko ir atsaucies. Minētais pants norādot, ka sauszemes transportlīdzekļa īpašnieku civiltiesiskās apdrošināšanas pienākuma nav tiesīgajam lietotājam, kurš ir darba tiesiskajās attiecībās ar transportlīdzekļa īpašnieku. Līdz ar ko, viņš nevar tikt atzīts par obligātās apdrošināšanas objektu, līdz ar ko, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmumā nevar tikt atzīts kā tiesību objekts un nevar tikt sodīts. Norāda, ka pirmās instances tiesas tiesnese, pieņemot lēmumu atstāt negrozītu lēmumu Nr.1289 nav ņēmusi vērā šo likuma normu, līdz ar ko, uzskata, ka viņa tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu tiesā un tiesību normu tiesisku, precīzu piemērošanu publiski tiesiskajās attiecībās nav ievērotas.

Tiesas sēdē norādījis, ka lietā pastāv strīds par to, vai viņam kā transportlīdzekļa īpašnieka darbiniekam, ir bijis pienākums un tiesības veikt transportlīdzekļa valsts tehnisko apskati transportlīdzeklim, kurš ir izsniegts kā dienesta auto. Vai šajā gadījumā, kad viņam kā darba ņēmējam tiek izsniegts dienesta auto, ir jāpārliecinās par to, vai darba devēja teiktais, ka auto ir izņemta vienas dienas atļauja, lai piedalītos ceļu satiksmē, ir viņa pienākums? Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav, jo saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 20.panta 1.daļu „Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) ir pienākums darīt visu nepieciešamo, lai ceļu satiksmē netiktu izmantoti tādi viņa lietošanā esošie transportlīdzekļi, kuriem nav dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē vai uz kuriem attiecas aizliegums piedalīties ceļu satiksmē. Saskaņā ar šī paša Ceļu satiksmes likuma 1.panta 25.daļu „ ...Par transportlīdzekļa turētāju nav uzskatāma persona, kas transportlīdzekli lieto uz dienesta vai darba tiesisko attiecību pamata." Ņemot vērā augstāk minētos Ceļu satiksmes likuma pantus sūdzības iesniedzējs kā darba ņēmējs neatbilst nevienam no likumā noteiktajiem terminiem - Transportlīdzekļa īpašnieks, valdītājs, turētājs, līdz ar ko, viņam nav tiesiska pienākuma esot darba tiesiskajās attiecībās, veikt darbības, kuras likums neuzliek par pienākumu.

Ņemot vērā augstāk minētos argumentus un likumā noteikto, ka darba tiesiskās attiecībās esošai personai nav tiesiska pienākuma veikt obligāto civiltiesisko apdrošināšanu, kā arī, darba tiesiskās attiecībās esoša persona neskaitās kā transportlīdzekļa īpašnieks, turētājs vai valdītājs pēc Ceļu satiksmes likuma terminoloģijas un nav uzskatāma par tiesību objektu, kuram ir jāveic visas nepieciešamās darbības, kuras paredz Ceļu satiksmes likuma

20.panta 1.daļa, sūdzības iesniedzējs lūdz izvērtēt viņa minētos arguments un atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, ar kuru atstāts negrozīts policijas lēmums.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, novērtējusi pierādījumus lietā, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2015.gada 26.oktobra spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Izvērtējot apstrīdētā tiesas sprieduma motivāciju, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka ir pareizi konstatēti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar ko Krimināllietu tiesas kolēģija tam pievienojas un atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams un tas netiek sniegts.

Papildus Krimināllietu tiesas kolēģija izsaka arī savus secinājumus par apelācijas sūdzībā norādīto.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pietiekami motivēts, tajā ir sniegts viedoklis par lietas izlemšanai būtiskiem jautājumiem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pants paredz, ka institūcijai (amatpersonai) izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības.

Lietā nepastāv strīds par to, ka transportlīdzeklim Jaguar, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā nebija noteiktajā termiņā veikta valsts tehniskā apskate un nebija veikta īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Tāpat lietā nepastāv strīds par to, ka tieši /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli Jaguar, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Lietā pastāv strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs ir saucams pie administratīvās atbildības, jo minētā automašīna ir reģistrēta uzņēmuma īpašumā, sūdzības iesniedzējs ir darba ņēmējs, automašīna viņam izsniegta kā dienesta auto. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka vai pie šādiem apstākļiem viņam ir bijis pienākums un tiesības veikt transportlīdzekļa valsts tehnisko apskati, īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšanu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka izskatāmajā gadījumā /pers. B/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[24] panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu.

Krimināllietu tiesas kolēģija norāda, ka sūdzības iesniedzējs konkrētajā gadījumā netiek saukts pie atbildības par to, ka viņš nav izpildījis savu pienākumu veikt kādas darbības, bet gan par to, ka izmantojis ceļu satiksmē, respektīvi, vadījis tādu transportlīdzekli, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate un attiecībā uz kuru nav izdarīta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu pirmās instances tiesas spriedumu.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka lietā pastāv strīds par to, vai šajā gadījumā, kad viņam kā darba ņēmējam tiek izsniegts dienesta auto, ir jāpārliecinās par to, vai darba devēja teiktais, ka auto ir izņemta vienas dienas atļauja, lai piedalītos ceļu satiksmē, ir viņa pienākums. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav.

No minētā izriet, ka darba devējs /pers. B/, izsniedzot dienesta auto, ir norādījis, ka automašīnai ir izņemta vienas dienas atļauja, lai piedalītos ceļu satiksmē.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka šāds sūdzības iesniedzēja apgalvojums negūst apstiprinājumu lietā, jo kā norādīts Rīgas pašvaldības policijas Operatīvās vadības un drošības uzraudzības pārvaldes Specifisko uzdevumu nodaļas kārtībnieka E.Villas 2015.gada 27.marta ziņojumā, tad [.. /pers. B/ mutiski paskaidrojis, ka ir lieliski informēts par automašīnas tehnisko stāvokli un civiltiesiskās apdrošināšanas neesamību, jo ir līdz šim vadījis citus transportlīdzekļus ar šāda veida komplikācijām. Pārkāpējs izturējās pret doto pārkāpumu vienaldzīgi un nievājoši ..] (16.lp.). Krimināllietu tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt ziņojumā norādītās ziņas.

Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā nav norādījis nevienu jaunu apstākli, kas nebūtu bijis zināms pirmās instances tiesai, taisot spriedumu. Krimināllietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi izvērtējusi pierādījumus un izdarījusi kļūdainus secinājumus.

Apelācijas instances tiesā netika iegūti tādi jauni vai citi pierādījumi, kas ļautu izdarīt pretējus secinājumus par /pers. B/ vainu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]pantu otrās daļas 1.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas rajona tiesas 2015.gada 26.oktobra spriedumu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sagatavošanas dienā.

Tiesnese referente D.Dumbre
Tiesneši Z.Lagzdiņa
G.Stūris